

Слав Редакције и Админ.
Космајска ул. бр. 22.
www.nbs.rs

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Неплаћена се писма не при-
мају. — Рукописи се не
не враћају.

Пиши, рукописе, новац и
остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВ. 1092

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
"СТРАЖА" — БЕОГРАД

Претплата за Србију
на пошти:
на годину . . . Дин. 12.—
шест месеци . . . 5.—
три месеца . . . 3.—
један месец . . . 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину . . . Дин. 30.—
шест месеци . . . 15.—
три месеца . . . 7.50

И Немци би мир

Скажка руска офаџива запрепашћује Немце

БУКУРЕШТ, 16. фебр.

У овдашњим круговима близким двору говори се да је дворска канцеларија добила поверљив извештај из Берлина, да је руска офаџива, која је последњих четири дана почела снажно да сузија Немце на свима линијама, деморалисала немачке трупе, услед чега је завладала озбиљна забринутост у главном граду.

Услед овога у једном делу штампе почело се писати о могућности мира, који би био на чистој основици по немачко оружје.

Општина одржава заразу

— Једна озбиљна опомена. —

Ми смо, више пута, опомињали београдску општину и указивали прстом на опасност од заразе. Општина је, по своме обичају, прешла преко свега као преко мртвих слова.

И зато, још и сада, виде се по свима крајевима Београда старе гомиле ћубрета, које се прибављају новим, али их нико не носи. Пред Главном Војном Станицом, на пример, још увек стоји ћубре у гомиле.

Није потребно да напомињемо на опасност од заразе; она је ту, међу нама, и ми морамо да се бранимо. Ако општинари не верују нама, нека мало завире у књиге свога грбљанског одељења; не смо погледају и увидеће одмах, да смо већ удванаестом часу. Ми нећемо да је нападамо, али у интересу нашег здравља ми захтевамо од општинара, јер смо их ми и бирали, да одмах предузму све мере за спречавање и отклањање заразе.

На прво место треба одмах и што пре изнети ћубре из свих станови; општина можда нема довољно стоке, али има довољно кариота, и нека у поразуму с начелником ста-

нице и управником Града нају начина да се дође до превозног средства. У осталом, и господе кметови не морају баш да се возе на фијакеру, могли би мало и пешке, а коњи нека се употребе за мноштво криксије свари.

Тако исто треба обратити и строгу пажњу на чистоту свих писара, у свима крајевима, јер се у њих од гађа и чистоће не може приступити. Свратите само у један писар, а верујем да сте већ свраћали, па ћете се лично уверити.

Трба обратити пажњу и на цркотине, којих има доста по улицама. (Зелени венац, Савамала, Ново Село, Ђерам и т. д.) Цркотана има отуда, што је грађанство избегло, оставивши мачке и псе што је све поцркло. То све треба избацити, склонити. Многе цркотине треба вадити и из рушевина.

У сваком случају, оишаније је дужност, да у вароши одржава чистоту. Она има за то довољно људи. Треба само хтети. И не само хтети, већ и предузети да се ово што пре учини.

Ово ми с правом захтева-
мо од општине.

Др. С.

КРОЗ ШИБУ

— Клуб „офаџива“ —

Један млади, расходовани новинарски песник и шкра-
бало, основао са неколико својих пјеташа клуб „Офа-
џива“.

Нашли су се би чак и локал и израдили и асталску фирму.

А ја се сећам како је један од те офаџивне господе, при-
ликом евакуације, бежећи као без главе преко Торлака, за-
пао у неко блато и једва се спасао умешном дефанзивом и коморџаским колима.

Под образином

Признање Русима

Предавање професора Марну-а

РИМ, 15. фебр. — Чувени професор на берлинској ратној школи, Марну, одржао је пре ведељу дана у Берлину у корист Црвеног Крста предавање. Тема предавања је

билла: Руси у данашњој војни. Предавање је било обилно посвећено. Своје предавање професор Марну је почeo рускојапанском војном, од када је почeo озбиљна реформа у руској војсци. „За непуних 10 година“ као је Марну, „Русија је толико војнички коракнула унапред, да је то невероватно и посматрајући да се у Русију, нико не би смео ни да помисли, да је то онај трома и лења Русија из

1907 год. Иако са малом же-
лезничком мрежом, Руси ипак стижу да благовремено баце трупе онде, где су оне нај-
потребније!“

Предавање је Марну завршио тиме, што је одвојио признање Русима, и рекао је да се Немци имају да поносе што пред собом имају једног таквог вештачитеља.

Бугарска

— Писмо „Стражи“ —

СОФИЈА, 13. фебр.

Бугарска несме и неће против Румуније, против све је ослободитељке, то је данас јасно. Тај је и са тиме је начисто сваки Бугарин, па ипак и по ред свега овога у аустро-немачким круговима, наравно званичним, говори се о томе како Бугарска чека на Румунију, да она уђе у акцију, па да и она ступи у борбени фронт.

Бугарски зајам закључен у Немачкој још је више дао мања аустро-немачкој штампи и ова неуморно пише, како ће Бугарска не само да ступи у акцију, већ ће стати уз силе Тројног Савеза. Тако, овом питању Франкфуртске газете не пишу између осталога и ово: Бугарска је данас у великом незгодном положају, а зајам закључен код наших банака тај положај још више отежавају.

Пре то што ће да закључи

зајам код нас, Бугарска је закуцала на париска банкарска врата или није могла да добије новац од ње се тражили извесни услови, на које она није могла да пристане. Јер пристајући на њих, Бугарска би као какво послушно дете пришла Русија а тиме се и знатно приближила Србија. Међутим, Бугари су до сада толико пута тако јасно и одређено рекли да Мађедовију никада не могу да забораве. Када се све ово узеши у обзир више је но сигурно, да ће Бугарска одмах по акцији Румуније ући такође у акцију, јер су бугарски државници, до сада у толико прилика да вали уверења да су разумна и практични политичари.

Ето тако гуди аустронемачка штампа. Међутим ја мислим да нетреба да вам пишем да су ово само њихове лепе жеље. И бугарска влада данас увиђа своју грешку што није тражила друго новчано тржиште већ је отишла у Берлин. Видећи своју грешку др. Радославов је волјан да напусти државну крму.

У своме прошлом писму ја сам вам писао да се Бугарска буди. И она се буди, ја вас нисам преварио. После бомбе у Софији на дневни ред је дошла министарска криза, која ће се судећи према свему томе што се од грава у политичким круговима, решити ускоро и то онако како то

захтевају интереси Бугарске, и интересе Југословенства. Данас и најзатуцанији Бугари увиђају да је идеја о реваншу, да је идеја о освајању Македоније неостварљива и онда нашта улудо троши снагу једног читавог народа.

У место мржње, у место трвења што користи само нашим заједничким непријатељима, сложимо се у једно коло, образујмо једну непробојну фалангу и будимо будан стражар Словенства на Балкану. Само тако и ми и Срби бићемо у могућности да одговоримо оним тежњама и жељама, које наши саплеменици на нас положају.

Дај Боже да вам у идућем писму јавим радосну вест: да је у Софији образована права бугарска влада т. ј. словенска влада.

Христо Жељезов

Наша просвета

— Матурантско питање —

Неоспорно да је једно од важних, и то врло важних питања, питање о школи. Како изгледа г. мин. просвете је вољан да се ова година призна с тим, да ученици допуне знања из прошле године у старијем разреду. Што је у осталом и врло правилно, чак шта више и поизвршио јер се збија програм (када се скрати и узму само главне ствари) за два разреда може свршити за годину дана. Зато су најбољи доказ прошле генерације, — да поменем само генерацију, свршених матураната ове године, која је једна од најјачих за последњих десет а можда и двадесет година.

Али сад се намеће друго питање шта ћемо са садањим матурантима т. ј. са ученицима који су сршили 7 разреда гимназије и који су требали ове године да матурирају. Којемо ли бити према њима мајеха и пустити их да само они изгубе годину, или ћемо им призвати зрелост. Речи ћете: па шта нека се они приватно спремају па нека положу — али њих је велики

број на војним дужностима, било да служе као добровољци или као војни обvezници у ђачкој чети — дакле како се могу спремити?

Збија ово је питање тешко и компликовано а може се на више начина решити (а пр.: призвати им осми разред и пустити их да помажу матуру на месец или два по демобилизацији; допустити им да се упишу на универзитет с'там да имају положити матуру у току школовања, у ком би случају требала да постоји

нека конвенција са страним универзитетима, — како би их и они могли примити; призвати им зрелост по оценама из 7 разреда и т. д.

Ми смо само сматрали за дужност да на ову велику чињеницу поводом овога питања обратимо пажњу и надамо се да ма како г. министар схватио ову ствар ипак би требало, у осталом што је и правилно да се и овим младићима даду какве олакшице.

који задржавају скопљанску нечистоћу те куји ваздух тако да човек чисто не сме да прође кајом већ га далеко обилази. Надамо се да ће се општина кад тад пробудити из овог учмалог дремежа, и отпочети своју дужност ревносно да врши.

Неке основне школе у месту почеле су кобајаги да раде. Сваки учитељ има по 6—10 ћака па по васцели дан ћаска с њима. Тај рад је испод сваке критике чеју су надлежни криви. Где је још и то било ратовати и имати најужаснију болест у вароши која беснији свом својом снагом и опет по школама ради!

Гимназија по свој прилици ове године и не може прорадити јер је иста као болница загађена толико да ће требати само три љесеца да се очисти и дезинфекције; а толико нам свега и остаје до краја школске године.

Трговачка школа (Трговач-

ка Академија) ради стално, а успех већ знајете какав ће бити ако вам речем да су јој наставници свршени ћаци државне Трговачке Академије.

Велике количине фате и фачли које су употребљене све болнице избацују иза циганске мале испод града, место да паде као енглеска мисија што ради Међутим фачлама налазе се разни завоји у којима има безброй заразних бакцила, а још одозго врз те фачле избацују измет оболелих од тифуса и других заразних болести. Сад наједаред долазе цигани узимају ту фату и фачле па их носе својим кућама. Тамо их перу и препирају, а после пошто зашто продају памуклијашима јорганицајама и другим занатлијама. Сад замислите колика опасност прети грађанству кад му те занатлије у виду одела и других кућевних потреба продају саму зарезу и болест!!

Дурак.

Дневник једног артиљеријца

из Српско-аустријског рата

16

Из Скопља

— Глад. — Заразе. — Општина. — Школе. — Опасност. —

Зачудиће те се ако вам речем да је код нас настала глад. Да, да, — глад у правом смислу. Пекари, индустрија, ако неће у оваквим моментима да се напљачкају новаца, онда кад ће? Брашна имају доволно или пошто је исто поскупело то су и пекари тражили од општине да им се такса смањи, па тек онда хлеб да месе. Џа? — Општина је на то ћутала, што је значило да не одобрава. Скопље је остало без хлеба, односно сад је изстало једно опште мешење. Власт је ћутала, уместо да је натерала пекаре да продуже мешење хлеба са истом тајском или их све уврстити у прву борбени строј. Тада би смо видели да ли би њихова тврдоглавост победила.

Статистика умрлих од тифуса, заузимањем веома вештих лекара, нагло опада. Колико се лекари више заузимају да војску и народ сачувају од те ужасне болести; то све више њих нестаје. Ми смо се неко време побојали да ћемо остати без лекара, или је енглеска мисија ту празнину попунила. Још мило предсорођости и заузимљивости па смо потпуно спашени.

Општина колико је велика и тешка, толико је и лења. Њени органи и ако их има безброј много, не врше своју дужност, јер их ни пола нема на послу. Слику неуређене општине опазићете чим ћете у вароши: шећерције, салепчије, сукуције и други на отвореним таблама носе и продају своје производе, те тиме разносе многе заразе. Друго, видећете код каменог моста по средини Вардара је неког „паметног“ индустријалца

5. септембар. Прешао сам са мојом првом хаубицом на Примету или услед јаке магле нисам дејствовао.

Насмо се ни поштено сметили у шатор док један пушчани пуцаш прекиде тишаву, па њим следоваше још други и трећи док се не начини први пакао. То више не беше пуцњава већ хука и мумлање. Пламен је се везао за небо. планине и долине упалише се. За тренут борба обухвати цео фронт и ми отпочесмо да дејствујемо. У колико је ова борба пре нашег судоловања изгледала страшна у толико је после изгледала комичнија; дозволите да начиним једно упоређење. У једној бари креће је жабе тако да су дигле урнебес, али чим неко баџакамен или ма шта међу њих све се уђује као да ништа није било. Тако су ти исто и пешаци; запалили земљу својом пуцњавом и ко зна да ће би они сами тако држали да

наша неколико зрма не бацише границију мира међу њима. Пото се све угиша и наступа повова гробна тишина, ми легосмо те мирно проплавасмо ноћ само смо се мало више грчили од зиме.

Ноћ је била мрачна и мајловита тако да се прст пред оком није могао видети. На Гучеву је се водила врло јака пешачка и артиљеријска борба.

6. септембра у 8 часова пре цодне ступисмо у борбу и после избачених цигла 5 зрма уништили 2 непријатељска матраљеза који су са Ципа тукли наш. I пешад. пук, наносећи му грудне јаде. Чим су ова два матраљеза уништена и престала да ткуку, командант I пука II поз. посла једног подчарника да види која то хаубичка батерија дејствује, одакле и који јој је командир и да честита на тако добром дејству.

Данас смо цео дан тукли а дејство је било одлично; пе-

ФЕЉТОН

Кајзер и поданик

Виљем II. има једно својство којим се разликује од својих предака, утемељача пруске војничке моћи, дакле данашње Немачке. Он љуби помпу, раскош. „Берлин мора постати најлепшим градом на свету“ — рекао је гестом једнога Птоломеја. Он је форсирао зидање оног комплекса зграда на Острву Музеја, он је инаугурисао Гарнизонски Храм. На његовом двору развио се раскош какав Пруска још никада није видела. На соареима немачког цара не седи се на дрвеним столицама и не расправљају се филозофски проблеми као у доба Фридриха Великог. Дворско племство опет је оно што је било у старијем Германа још

пре 2000 година, наиме плутократско. Американски „краљеви“ гвожђа, петролеума, соли и других уносних производа шире се по дворницима „потискиваним“ дворца уз неиму срцу пруских јунакера, који се тим уљевима приближују само са устезањем. Многи ће се још сећати случаја са десигнираним амбасадором Сједињених држава, Mr. David Jane Hillom. Тај прекоокеански дипломата важи као један од најинтелигентнијих у дипломатском кадру Уније, али је сиромаш. Кајзер је без многог околишћа изјавио своје незадовољство и чуђење да се за његову престоницу шаље такав човек, који не може достојно брњијати у престоници капиталистичке Немачке XX. столећа. Инцидент је трајао неколико недеља. Но иако крају Мистер је морао бити примљен И ми смо из овога случаја јасно заказали

казују на извесни ступњу дејавенце. Он се упушта у јавну препирку о егзистенцији Спаситеља са познатим астрологом проф. Деличем. На пучани Севернога Мора у поноћи буди момчад, облачи прни талар и служи службу божију.

Свима је познато да је он телесно дегенерисан (узет у леву руку и има первне болове у ушима). Он верује у теорију дегенерације старијег племена и породица. Из старије племенске породице Алвекслебна остају четири браће, не баш примерног владања, Кајзер их заклиње на гробу њихове мајке да се тргну натраг још за времена, али не помаже; двојица су већ пропала. Изгледа да је имао на уму Шекспирову изреку, да све старе владаљаче по родиће пропадају, па се кретенизирају. Узвесао се да игра улогу Брута као садашњег на-

Бран. Ресимић

ЧЕТА

Кренула се с вером у будућност борбу
Тамо на бојишту у магловитој ноћи
Спремна да гине на часноме пољу
То бејаше нараштај једне свете моћи.

То је била чета без лажнога стида У смрт је пошао веселога лика Она хоће победе да нике и зида И умреће сваки четник без и једног крика.

Чим је стигла на бојиште свето Непријатељ поче да јој се руга Урлајућ из рова као какво псето И чету обави тада нека туга.

Ал чета не клону дахом Ко облак се она непријатељу крену На јуриш пође једним одлучним махом И у томе видех: непријатељску војску сатрвену.

Ратна пошта

Моли се Висарион Николић, студент да се јави Жарку М. Милићевићу, студенту — Свилајнац где се налази сада.

Умољава се сваки снај који мешта зна о Драгомиру С. Максимовићу редову 3 чете 4 бат. 19. пеш. пук 1 позива нар. војске.

Именован је лежао у првој половини месеца новембра прошле године у ваљевској болници од тифуса.

Адреса: Војислав Максимовић арт. потпоручник 7 батерије шумадиског арт. пук „Танаска Радића“.

Мој брат Божидар Гератовић трг. помоћник у радњи Михаила Р. Живковића, Београд није сјавио име већ три месеца. Молим свакога, који ма шта зна о њему да јави на адресу: Драгољуб Гератовић — Клокот ср. грађански окр. косовски.

ЗА НАШЕ РАТИКЕ
најбољи

КАЛЕНДАР

„СРПСКИ БОРАЦ“ — за ратну 1915 год.

са збирком срп нар. песама из српско-аустријског рата и са иднином времена и првено одштампаним празницима. Цена: Комад 0:50 дин, Књижарима 100 к. 35.—

Поштарина моја. Календари се шаљу по примљеној пошт. упутици,

Издавачка књижара
Е. Ајхштет
Београд

Знања ради

Од 15. фебруара продаваћу све сорте семена од поврћа, и пољ-

ских семена, а нарочито аршламе право, и арпацично семе. У исто време имаћу и арпацика сејања, за сађење. Продаваћу на већу и мању количину — Сва горња семена продаваћу у Јагодини пошто ће сваком купцу лакше доћи у Јагодину него у Београд.

ПОЗНАТА СЕМГНARSKA РАДЊА

Ђира Трајновић

50 ИЗ БЕОГРАДА 3-10

САНДУКА МРІВАЧКИХ

има готових свију сорти код

ТИШЛЕРА РАКЕ

Балканска улица бр. 49. (Краљева пивара) код „ЗЛАТНОГ КРСТА“

У БЕОГРАДУ

2-7

Пажња опанчарима — лиферантима

приликом садашње лифераџије опанака за државу, да имамо велику количину говеђих кожа, усљених, пребачених и разапетих у свима теки- нама и то у стовариштима:

- У Београду магацин Југовића улица — усљених и разапетих
- Младеновићу магацин код Станице — усљених
- Крагујевцу магацин г. Урош Симића — усљених, пребачених и разапетих а и свињских.
- Јагодину магацин на Пијаци — усљених.
- Крушевцу магацин преко од „Такова“ — усљених и разапетих.
- Нишу магацин г. Димитрија Агоре — пребачених.
- Свилајнцу магацин на Пијаци — разапетих.
- Краљеву магацин г. Буњака — разапетих.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

КОЖАРСКА ТРГОВИНА

МИГРИЋ, НОВАКОВИЋ И СТЕФАНОВИЋ

9-15

Са болом у души јављамо сродницима и пријатељима да је наша прва радост, наш син

+ Симиша

свршени матурант крагујевачке гимназије

преминуо 4. ов. мес. у 20 години свог анђeosког живота.

Благодаримо сродницима, пријатељима и комшијама, који нам се у овој нашој великој жалости нађоше и заједно са нама ожалише нашег милог Симишу и изјавише нам саучешће усмено или писмено.

ДО ВЕКА ОЖАЛОШЋЕНИ:

Родитељи: Даница и Димитрије Јовановић учитељ; браћа: Богдан, п. поручник, Обрад, уч. 4. раз. гим., Петар и Миливоје уч. осн. школе; сестра Јована уч. 2. раз. гим.; стара-мајка Милица и Ленка; дед Таса; теча Петар Богавац, трг.; тетке: Бисићија, Јула, Љубица; ујаци: Чедомир Теодоровић, свешт. и Милан, механичар и остала родбина.

2-3

Чича Панта Костић
преселио је своју радњу од „ВУКА КАРАЦИЋА“

КОД „Арапина“

МАКЕДОНСКА УЛУЦА

преко целог дана точи се свеже пиво (чаша 0:20 кригла 0:30 п. п.) велики избор природног пива и српских мезелука.

УСЛУГА БРЗА И ТАЧНА.

Са превелаким болом, и тугом јављамо сродницима и пријатељима, да је наш мили и никад непрежаљени

+ МИХАИЛО И. ОБРАДОВИЋ

трговац овдашњи

погинуо од непријатељске гранате у среду 4. ов. мес. у 5 сати по подне у најбољим годинама свога живота у 47 години.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Супруга Даница; мајка Анђеа; брат Младен, трг.; снаја Надежда; ташта Роксанда; таст Милосав Радосављевић и остала родбина.

52

3 3

Тужним срцем јављамо нашим познатицима пријатељима и сродницима, да је наша незаборављена добра кћи, сестра, братичина и тетка

+ Персида

несрећним случајем повређена непријатељском гранатом приликом бомбардовања Београда 4. о. м. и преминула после кратког и тешког боловања синоћ у 7 часова у вече.

Погреб ће бити 16. о. м. у 9 час. пре подне. По лазак је из капеле Хируршког одељења опште држ. болнице, а опело ће бити у Вознесенској цркви.

Београд, 15 фебр. 1915 г.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Милева; браћа Михаило и Драгутин Валожић, књижари овд., сестра Иванка; тетка Ружа Бајлони.

58

2-2

НОВИ МОДЕ САЛОН ЖЕНСКИХ ШЕШИРА

С. Ј. Лазаревић — Ђеоград

БЕОГРАД КРАЉА МИЛАНА 120.
у дворишту до хотел „Славије“

Отворен је и продаје зимску и пролетњу робу и прима оправке

3-5

СПЕДИТЕРСКА И КОМИСИСНЕРСКА РАДЊА

КАЛЧИЋ И ВОЈИНОВИЋ

СНОПЉЕ—ЂЕВЂЕЛИЈА

Извештава своје поштоване муштерије да њихова радња и даље врши ЦАРИНСКЕ ПОСЛОВЕ како увозне тако и извозне при царинарницама СКОПЉАНСКОЈ и ЂЕВЂЕЛИЈСКОЈ и ако су шефови радње у рату.

Адреса за телеграм: КАЛЧИЋ ВОЈИНОВИЋ, Скопље Ђевђелија.

6 - 15